

Όταν τα παιδιά δεν συνεργάζονται (EUROPALSO & Ελληνική Εταιρεία Εφηβικής Ιατρικής Βιβλιοθήκη Γονέων)

Βασιλική Δημητρακοπούλου, Σάκης Καραδήμας

Γιατί τα παιδιά δεν είναι συνεργάσιμα;

Η συμπεριφορά των παιδιών, τα παιχνίδια και τα κόλπα που κάνουν έχουν ένα και μόνο στόχο: **ΝΑ ΤΡΑΒΗΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΑΣ**

Το παιδί όμως δεν το ενδιαφέρει αν θα κερδίσει την προσοχή μας με θετικό ή αρνητικό τρόπο (π.χ. με βία λεκτική ή σωματική), του φτάνει οι γονείς να ασχοληθούν αποκλειστικά μαζί του.

Πώς πρέπει να αντιδρούμε οι γονείς;

1.Αποδοχή της ενέργειας του παιδιού με φυσικότητα

Χρειάζεται να συγκρατείτε το θυμό σας και να παραμένετε στοργικοί ακόμα και όταν το παιδί σας εξωθεί στα άκρα. Βεβαιωθείτε πως όταν εξηγείτε κάτι στο παιδί, η στάση σας είναι διδακτική και ο τόνος σας παραμένει φιλικός. π.χ. «Γιώργο, βλέπω ότι δεν θέλεις να φας σήμερα, εντάξει»

2. Να φέρουμε το παιδί αντιμέτωπο με τις συνέπειες των πράξεων του

Υπενθυμίζω, ενημερώνω όχι με κακία, αλλά με φυσικότητα ότι αφού συνέβη αυτό το ατυχές γεγονός, έτσι θα πρέπει να ενεργήσει το παιδί τώρα.

π.χ. «...να σου θυμίσω μόνο Γιώργο, ότι το τραπέζι για φαγητό θα στρωθεί ξανά το βράδυ» (και βέβαια, δεν θα προσπαθήσουμε να ταϊσουμε το παιδί στο ενδιάμεσο).

Υπάρχουν δύο είδη συνεπειών:

Φυσικές συνέπειες

Γεγονότα που συμβαίνουν από μόνα τους όταν τα παιδιά κάνουν κάτι ή δεν κάνουν κάτι- χωρίς καμία δική σας παρέμβαση

π.χ. «αν δεν φας το φαγητό σου, θα πεινάσεις»

«αν αφήσεις το τετράδιό σου στη βροχή, θα χαλάσει»

Λογικές συνέπειες

Συνέπειες που έχουν κάποια λογική σχέση με τη συμπεριφορά που θέλετε να διορθώσετε. Με αυτό τον τρόπο διδάσκετε στα παιδιά ότι οι πράξεις τους έχουν κάποιες επιπτώσεις και τα ίδια είναι υπεύθυνα για τη συμπεριφορά τους

π.χ. «αν δεν ετοιμαστείτε σε δέκα λεπτά δεν θα σας πάρω μαζί μου στη γιαγιά»
«εφόσον έβρεξες το κρεβάτι σου, θα πρέπει να βάλεις καθαρά σεντόνια».

3. Να αναζητάμε συχνά μέσα στην ημέρα έστω και την πιο μικρή ένδειξη θετικής συμπεριφοράς του παιδιού, και δίνουμε όλη μας την προσοχή και και το επιβραβεύουμε για αυτήν

π.χ. σηκώθηκε από μόνο του να πάει να πλύνει το πινέλο του, ή να φορέσει τα παπούτσια του –

το επιβραβεύουμε: «μπράβο που καθάρισες το πινέλο σου»

, «ετοιμάστηκες τόσο γρήγορα, είσαι καταπληκτικός»

«διάβασες αυτό το βιβλιαράκι όλο μόνος σου – μπράβο είσαι σπουδαίος»,

«έφτιαξες τόσο υπέροχη ζωγραφιά!».

Να θυμάστε:

- **Σεβασμός πάντα προς το παιδί**

(ακόμα και όταν σας φτάνει στα άκρα) γιατί έτσι θα μάθει να σας σέβεται και εκείνο – όχι τιμωρία

- **Ενθαρρύνετέ το** για να αποκτήσει καλή αυτοεκτίμηση

π.χ. «είμαι σίγουρος ότι μπορείς να τα καταφέρεις καλύτερα», «σου έχω εμπιστοσύνη»

- **Να διαχωρίζετε την πράξη από τον δράστη** – μην βάζετε ταμπέλες

π.χ. όχι «είσαι απρόσεκτος», αλλά «μου φαίνεται πως έχυσες το γάλα σου, έλα να το καθαρίσουμε»

Με αυτό τον τρόπο το ΑΤΥΧΗΜΑ ή το λάθος μετατρέπεται σε ΕΜΠΕΙΡΙΑ από την οποία το παιδί κάτι θα αποκομίσει.

Πηγή: Βιβλιοθήκη Γονέων: EUROPALSO & Ελληνική Εταιρεία Εφηβικής Ιατρικής